

Sygn. akt IV Ka 428/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 sierpnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariusz Górski
Protokolant:	Matra Synowiec

przy udziale Barbary Chodorowskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 2 sierpnia 2016 r.

sprawy **K. P.**

syna J. i V. z domu P. (...)r. w W. z art. 288 § 1 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 20 kwietnia 2016 r. sygnatura akt III K 742/15

uchyla zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego K.P.i sprawę przekazuje sądowi i instancji do ponownego rozpoznania.

Sygnatura akt IV Ka 428/16

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem K.P. uznany został za winnego, że w dniu 09 sierpnia 2015 roku w W., woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z K. D. po uprzednim wyłamaniu dokonał zniszczenia drzwi wejściowych do mieszkania powodując straty wysokości 890 zł, a następnie po wejściu do wnętrza mieszkania usiłował dokonać kradzieży dwóch kaloryferów wartości 500 zł jednak zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na zatrzymanie przez funkcjonariuszy Policji, po przyjęciu że czynem tym działał na szkodę J. A. ,to jest za winnego popełnienia czynu z art. 288 § 1 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na mocy art. 279 § 1 kk w zw. z art. 11§3 kk, przy zastosowaniu art.37a kk wymierzono oskarżonemu karę 4 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej dozorowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie.

Nadto, zważywszy na treść art. 46 § 1 kk orzeczono wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej kwoty 445 złotych.

Poza tym w oparciu o art. 63 § 1 kk zaliczono oskarżonemu na poczet orzeczonej kary ograniczenia wolności okres zatrzymania od 9 do 10 sierpnia 2015 roku.

Wyrok powyższy zaskarżyła prokurator zarzucając obrazę prawa karnego materialnego, a to przepisu art. 37a kk, polegającą na jego błędnym zastosowaniu i orzeczeniu na jego podstawie kary czterech miesięcy ograniczenia wolności

połączonej z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 3 godzin na miesiąc, w sytuacji gdy wskazany przepis nie mógł być zastosowany, z uwagi na fakt, że czyn za który został skazany K.P. wypełnia znamiona m. in. występku z art. 279 § 1 kki, który to jest zagrożony karą do 10 lat pozbawienia wolności, a zatem nie spełnia wymogów formalnych wskazanych w przepisie art. 37a kk, który przewiduje możliwość zastosowania do występku zagrożony karą do 8 lat pozbawienia wolności.

Tym samym apelująca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie za wskazany czyn kary jednego roku pozbawienia wolności z warunkowym jej zawieszeniem na okres próby jednego roku.

Sąd Okręgowy zważył:

Apelacja jest oczywiście trafna i dzieląc całkowicie zawarte w jej uzasadnieniu argumenty należy uznać, że ponowne uzasadnianie zaprezentowanych tam stwierdzeń jawi się jako zbyteczne.

Gdyby zatem uchybienie jakiego dopuścił się Sąd I instancji wymagało jedynie zmiany o jakiej mowa w apelacji – Sąd Okręgowy dokonałby jej bez potrzeby uchylania zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. Tak się jednak nie stało, bowiem konieczność wyeliminowania z podstawy wymierzonej kary art. 37a kk prowadzi do dalszych, niezbędnych rozstrzygnięć, które winien poczynić Sąd Rejonowy.

I tak, ewentualnie wymierzona kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania powoduje konieczność oddania młodocianego oskarżonego (w rozumieniu art. 115 § 10 kk) pod dozór kuratora sądowego.

Z kolei z treści art. 72 § 1 kk wynika wprost, że stosując dobrodziejstwo art. 69 § 1 kk obligatoryjne jest zobowiązanie oskarżonego do jednej ze wskazanych w tym przepisie powinności, lecz można to uczynić dopiero po wysłuchaniu oskarżonego, a nawet w niektórych przypadkach po wyrażeniu przez niego zgody (art. 74 § 1 kk).

Stosownej zmiany wymagać będzie także rozstrzygnięcie oparte na zasadzie art. 63 § 1 kk.

Tym samym, przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd I instancji winien zapewnić udział oskarżonego w sprawie, po czym wydać rozstrzygnięcie nie obarczone wskazanymi wyżej uchybieniami.